

Hemelse vrede

eindelijk ontwaak je met
de zon op je gezicht: je zou
nu beter en het betere moeten
zien: de eerste krokus in de tuin,
een glans op zwarte vogelveren,
een schouder die oplicht in de kamer

dit is een dag van hemelse vrede
als je de haarpijn kon vergeten,
je lever die dwarsligt en doet vrez

maar het zonlicht straalt
in je gezicht en verblind
ben je bereid om minder
te zien: de wereld en zijn feesten
van gruwel en gramschap,
de botte grappen van het lot

noem dit een dag van hemelse
vrede, je rukt gordijnen open
en de verrukking is daar als
een schotel van gekruide spijzen

ha, het oosterse aroma
dat je hebt ontmoet op
verre reizen en verder
moet je niet kijken
om het betere te zien:

de zon op zwarte veren,
een schouder die de winter
afwerpt, een huid om te strelen

Staf De Wilde